

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2006. január 26. *

A T-364/03. sz. ügyben,

a **Medici Grimm KG** (székhelye: Rodgau Hainhausen [Németország], képviselik: R. MacLean solicitor és E. Gybels ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselet: M. Bishop, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselet: N. Khan és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

* Az eljárás nyelve: angol.

az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése alapján benyújtott, az Elsőfokú Bíróság által a T-7/99. sz., Medici Grimm kontra Tanács ügyben 2000. június 29-én hozott ítélettel [EBHT 2000., II-2671. o.] részben megsemmisített, a Kínai Népköztársaságból származó, bőrből készült kézitáskák behozatalára végleges dömpingellenes vámot kivető 1567/97/EK tanácsi rendeletet módosító 1998. november 3-i 2380/98/EK tanácsi rendelet (HL L 296., 1. o.) visszaható hatályának hiánya miatt a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białecka bírák,
hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. szeptember 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A Közösségen belüli dömpinggel kapcsolatban a jelen ügy tényállásának idején, 1998. november 6-án – a Kínai Népköztársaságból származó, bőrből készült kézitáskák behozatalára végleges dömpingellenes vámot kivető 1567/97/EK tanácsi rendeletet módosító 1998. november 3-i 2380/98/EK tanácsi rendelet (HL L 296.,

1. o.) hatálybalépésének napján – alkalmazandó szabályozást az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletnek (HL L 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) az 1996. december 2-i 2331/96/EK tanácsi rendelettel (HL L 317., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 76. o.) és az 1998. április 27-i 905/98/EK tanácsi rendelettel (HL L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 111. o.) módosított változata (a továbbiakban: alaprendelet) határozza meg.

2 Az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Dömpingellenes vám vehető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.”

3 Az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„Indokolt esetben az [antidömping] intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy

módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy visszatérése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.”

4 Ugyanezen cikk (5) bekezdése kimondja:

„Ennek a rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. Minden ilyen felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni.”

5 Ugyanezen cikk (6) bekezdése értelmében:

„Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság indítja meg. Ahol ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket a bevezetésükért felelős közösségi intézménynek a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie vagy fenn kell tartania, illetve a (3) és (4) bekezdés szerint [az elfogadásukért felelős közösségi intézménynek] hatályon kívül kell helyeznie, fenn kell tartania vagy módosítania kell [...]”.

6 Ugyanezen cikk (8) bekezdése kimondja:

„A (2) bekezdés ellenére az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözet megszűnt, vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszerűen megállapították, vagy amikor az átmeneti vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul kötelesek továbbítani a Bizottsághoz.

[...]”

A jogvita előzményei

7 Jelen ügy a felperes és a Bizottság, illetve a Tanács között a 2380/98 rendelet hatálybalépését követően felmerült jogvita része.

8 A Bizottság 1996-ban a Kínai Népköztársaságból származó kézitáskák behozatalára vonatkozó antidömping-eljárást indított (HL 1996. C 132., 4. o.). A bizottsági

vizsgálatban nem vett részt sem a Lucci Creation Ltd, sem a felperes, amely a Hong Kong-i székhelyű, Kínában ipari létesítményekkel rendelkező és bőr kézitáskákat a Közösségben kizárólag a felperes részére készítő Lucci Creation Ltd által gyártott, bőr kézitáskákat hozott be.

- 9 A Kínai Népköztársaságból származó, egyes bőrből készült kézitáskák behozatalára átmeneti dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1997. február 3-i 209/97/EK rendelettel (HL L 33., 11. o.), amely 1997. február 4-én lépett hatályba, a Bizottság maximálisan 39,2%-os átmeneti dömpingellenes vámot vetett ki e behozatalokra.
- 10 A Kínai Népköztársaságból származó, bőr kézitáskák behozatalára végleges dömpingellenes vámot kivető és a Kínai Népköztársaságból származó, műanyagból és textilből készült kézitáskák behozatalára irányuló eljárást lezáró, 1997. augusztus 1-jei 1567/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 208., 31. o.), amely 1997. augusztus 3-án lépett hatályba, a Tanács maximálisan 38%-os végső dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó, bőr kézitáskák behozatalára. Mivel a Lucci Creation nem vett részt az eljárásban, nem részesült egyéni elbánásban, és termékeinek a felperes általi, a Közösségbe irányuló behozatalára a 38%-os maradványvám vonatkozott. A felperes az 1567/97 rendeletet nem támadta meg.
- 11 1997. szeptember 13-án, az 1567/97 rendelet kihirdetésétől számított hatodik héten – miután a Kínai Népköztársaságból egyéni elbánás céljából jelentős számú gyártó és exportőr vette fel a Bizottsággal a kapcsolatot, noha a Bizottság e kérelmeket nem vehette többé figyelembe, mivel ezeket az eredeti vizsgálatra megállapított határidőn túl nyújtották be – a Bizottság közleményt tett közzé, amelyben felhívta a gyártókat

és exportőröket, hogy adják elő az 1567/97 rendelettel előírt dömpingellenes intézkedések időközi felülvizsgálatát alátámasztó tényeket (HL C 278., 4. o.). A Lucci Creation – gyártói és exportóri minőségében – e felhívásra előadta a Bizottság által kért információkat.

- 12 1997. december 13-án a Bizottság felhívást tett közzé (HL C 378., 8. o.) az 1567/97 rendelettel bevezetett ideiglenes dömpingellenes intézkedések hivatalos felülvizsgálatáról, bár egyrészt még nem telt el az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében előírt, a végleges intézkedés bevezetésétől – jelen esetben az 1567/97 rendelet 1997. augusztus 1-jei elfogadásától – számított egyéves határidő, amelynek leteltét követően az importőrök és exportőrök megfelelő bizonyítékokkal alátámasztva kérhetnék az időközi felülvizsgálatot, másrészt a körülmények semmiféle változása sem indokolhatta a felülvizsgálat Bizottság általi kezdeményezését (az Elsőfokú Bíróság T-7/99. sz., Medici Grimm kontra Tanács ügyben 2000. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-2671. o., a továbbiakban: Medici Grimm I. ítélet] 83. pontja). A Bizottság felhívásában ugyanakkor jelezte, hogy a felülvizsgálat hatálya csak a gyártókra és exportőrökre vonatkozó egyéni elbánásra terjedt ki. A vizsgált időszak azonos volt az 1567/97 rendelet elfogadását megelőző vizsgálat időszakával, vagyis az 1995. április 1-je és 1996. március 31-e közötti időszakkal (a továbbiakban: vizsgált időszak).
- 13 Az új vizsgálat ideje alatt az 1567/97 rendeletben előírt egyéni elbánásban nem részesült kézitáska-behozatalokra továbbra is a 38%-os dömpingellenes maradványvám került kivetésre.
- 14 Ugyanezen vizsgálat során a Bizottságnál a felperes írásban több alkalommal is kifejtette, hogy a vizsgálat végén elfogadandó rendeletnek visszaható hatályúnak kellene lennie, különösen mivel a vizsgálat során felhasznált adatok ugyanarra az időszakra vonatkoznak, mint amelyre az 1567/97 rendelet elfogadásához vezető eredeti vizsgálat. Ugyanebből a célból a felperes több alkalommal is kérte a Bizottságtól az általa az 1567/97 rendelet hatálybalépése – vagyis 1997. augusztus

3-a – óta megfizetett dömpingellenes vámok visszatérítését. A felperes azt is kifejtette, hogy az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdése értelmében nem kezdeményezett visszatérítési eljárást, mivel abban bízott, hogy az új intézkedések visszaható hatályúak lesznek.

- 15 A felperes az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdése alapján 1998. augusztus 17-én mindazonáltal benyújtotta első kérelmét a német vámhatóságoknak, amely az általa megfizetett 1 046 675,81 német márka (DEM) összegű dömpingellenes vám visszatérítésére vonatkozott.
- 16 Előzetes válaszként 1998. szeptember 14-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy az első visszatérítési kérelem benyújtását megelőző hat hónapban tizenöt alkalommal összesen 406 755,77 DEM összeg került befizetésre, az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének alkalmazásával azonban ezek a befizetések nem vehetők figyelembe.
- 17 Az 1998. augusztus 27-i végleges információval kapcsolatos anyagban a Bizottság megerősítette, hogy a felperes és a Lucci Creation 0%-os dömpingkülönbözet kedvezményezettje, és elutasította a felperesnek a felülvizsgált vámtétel visszaható hatályú alkalmazására vonatkozó kérelmét.
- 18 1998. november 3-án a Tanács elfogadta a 2380/98 rendeletet, amely kimondta, hogy a vizsgált időszakban a Lucci Creation termékeinek felperes általi behozatala során semmilyen dömpinget nem észleltek, illetve ebből következően a Lucci Creation jogszerűen volt a 0%-os egyéni dömpingkülönbözet kedvezményezettje. A Tanács ugyanakkor elutasította a visszaható hatály iránti kérelmet, álláspontját egyrészt a

felülvizsgálatot követően elfogadott intézkedések jövőre vonatkozó jellegével, másrészt azzal indokolva, hogy ez „a jelen vizsgálatot követően a maradványvámnál alacsonyabb vám hatálya alá tartozó exportőröket indokolatlanul előnyben részesítené azért, mert az eredeti vizsgálat során nem működtek együtt”.

- 19 1998. december 3-án a felperes benyújtotta a német vámhatóságoknak második, 409 777,34 DEM összegre vonatkozó visszatérítési kérelmét, az általa 1998. augusztus 18-a és november 6-a között megfizetett dömpingellenes vám visszatérítésére vonatkozóan.
- 20 1999. január 12-én a felperes keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz, amely a Medici Grimm I. ügyben hozott ítélethez vezetett.
- 21 2000. január 24-én a Bizottság határozatot fogadott el a dömpingellenes vám visszatérítésére irányuló, a felperes által ezen időpontig benyújtott két kérelemmel kapcsolatban. E határozat helyt ad az 1 049 697,38 DEM vám visszatérítésére irányuló kérelemnek, és elutasítja a 406 755,77 DEM összeg visszatérítésére irányuló kérelmet, mivel e vámokat a visszatérítési kérelmet megelőző hat hónapnál korábban végrehajtott műveletek során fizették meg.
- 22 2000. március 30-a körül a német vámhatóságok a dömpingellenes vámok első visszatérítéseként 682 385,46 DEM összeget folyósítottak a felperesnek. Ez megfelelt a 2000. január 24-i bizottsági határozattal engedélyezett összegnek, levonva abból a német hatóságok által a felperes importnyilvántartásának ellenőrzését követően visszatartott összeget.

- 23 2000. június 2-a körül a német vámhatóságok további 229 505,16 DEM összeget térítettek vissza az 1998. február 17-e és november 5-e közötti időszakban megfizetett vám összegének újbóli kiszámítását követően. E visszatérítés azonban átmeneti volt, mivel az a Bizottság 2000. január 24-i határozatának – a 4. pontban előírt – felülvizsgálatára vonatkozó eljárás végrehajtásához volt kötve. 2000. június 6-án ezért a felperes harmadik visszatérítési kérelmet nyújtott be, erre az összegre vonatkozóan.
- 24 2000. június 29-én az Elsőfokú Bíróság meghozta ítéletét a Medici Grimm I. ügyben. Ebben az ítéletben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a 2380/98 rendelet 2. cikkét annyiban, amennyiben – a Lucci Creation termékeinek felperes általi behozatalával összefüggésben – a Tanács nem vette figyelembe a felülvizsgálat valamennyi megállapítását.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság – miután megállapította, hogy a bizottsági felülvizsgálat megindítását a körülmények semmiféle változása nem indokolta – kifejtette, hogy a Bizottság az 1567/97 rendelet végleges vámjainak kivetésénél alapul vett időszakkal azonos vizsgálati időszakot alkalmazott. Mindebből következően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Tanács nem a hatályos intézkedéseket vizsgálta felül, hanem valójában újból lefolytatta az eredeti eljárást. Ebből következően a – felperes részére a 2380/98 rendelettel biztosított – 0%-os egyéni vámtétel visszaható hatályú alkalmazására vonatkozóan a felperes által benyújtott kérelem elutasításakor az intézmények nem hivatkozhatnak a felülvizsgálati eljárás rendszerére és céljára.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy mivel a közösségi intézmények a felülvizsgálat során megállapították, hogy a dömpingellenes vám kivetésének alapjául szolgáló egyik elem hiányzik, nem tekinthető úgy, hogy az 1567/97 rendelet elfogadásakor teljesültek az alaprendelet 1. cikkében előírt feltételek, illetve hogy a Lucci Creationnek a Közösségbe irányuló behozatala ellen hozott kereskedelmi védintézkedések szükségesek voltak. Mivel az intézmények megállapították, hogy a Lucci Creation a vizsgált időszakban nem folytatott dömpingmagatartást, kötelesek gondoskodni e megállapítás visszaható hatályáról.

- 27 Az Elsőfokú Bíróság tehát részben megsemmisítette a 2380/98 rendeletet, amennyiben a Tanács nem biztosított visszaható hatályt a Lucci Creation termékeinek felperes általi behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámtarifa módosításának. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor egészen addig nem helyezte e rendeletet hatályon kívül, amíg az intézmények nem hozták meg az ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- 28 Az ítélet ellen nem fellebbeztek.
- 29 Az 1567/97 rendelet módosítására vonatkozó bizottsági javaslat benyújtását követően a Tanács – hogy eleget tegyen a Medici Grimm I. ítéletben foglaltaknak – 2001. január 22-én elfogadta a 133/2001/EK tanácsi rendeletet (HL L 23., 9. o.), amely a Kínai Népköztársaságból származó, bőr kézitáskák behozatalára vonatkozó egyes dömpingellenes intézkedések alkalmazásának időpontja vonatkozásában módosítja a 1567/97/EK rendeletet.
- 30 A 133/2001 rendelet 1. cikke az alábbi bekezdéssel egészíti ki az 1567/97 rendelet 3. cikkét:

„A Lucci Creation Ltd által gyártott és a Medici Grimm KG által behozott bőr kézitáskákra vonatkozóan [...] 1997. augusztus 3-tól nulla százalékos vám alkalmazandó.”

- 31 E rendelet 2001. január 26-án lépett hatályba.

- 32 2001. február 9-e körül – a 133/2001 rendelet elfogadását követően – a német vámhatóságok két, az 1998. február 17-ét megelőző időszakban a felperes által megfizetendő dömpingellenes vám összegének újbóli kiszámítása miatt visszatartott összegnek megfelelő 16 068,60 DEM és 120 369,64 DEM kiegészítő visszatérítést folyósítottak.
- 33 2001. február 19-e körül a német vámhatóságok utolsó visszatérítésként 425 115,90 DEM-et térítettek vissza.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

- 34 2003. október 31-én az Elsőfokú Bíróság Hivatalához benyújtott keresetlevelében a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 35 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. február 16-án benyújtott kérelmében a Bizottság kérte, hogy a Tanács támogatása végett beavatkozassék a jelen eljárásba. 2004. május 6-i végzésével az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.
- 36 2004. június 18-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy nem kíván beavatkozási beadványt benyújtani, hanem a szóbeli szakaszban kíván beavatkozni.
- 37 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott.

38 A 2005. szeptember 14-i tárgyaláson az Elsőfokú Bíróság meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a kérdésekre adott válaszait.

39 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;

- állapítsa meg, hogy az EK 288. cikk második bekezdése értelmében a Tanács felelős a felperesnek okozott károkért, és kötelezze a Tanácsot, hogy részére összesen 168 315 euro vagy az Elsőfokú Bíróság által megfelelőnek ítélt más összegű kártérítést fizessen meg;

- az Elsőfokú Bíróság a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

40 A Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

41 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet.

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 42 A Tanács – anélkül, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke alapján külön beadványban formálisan elfogadhatatlansági kifogást emelt volna – a kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik. A kereset két okból nem felel meg sem a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdésében előírtaknak, sem az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának.
- 43 Az első: a felperes nem ad elő kellő bizonyítékot a kárt okozó közösségi jogi aktus vagy magatartás azonosításához, mivel a 2380/98 rendeletre, a Tanács mulasztására, a „Tanácsnak a [2380/98 rendelet] elfogadása során folytatott jogellenes magatartására”, illetve a dömpingellenes vámok „fenntartására” hivatkozik. A felperes egyik tekintetében sem tisztázta, hogy a felperest védeni hivatott jogszabály megsértése miért tekinthető kellően egyértelműnek, illetve hogy az miért okozott neki kárt.
- 44 A második: a felperes nem fejt ki kellő részletességgel, hogy a Tanács mely jogi szabályt vagy szabályokat sértette meg. A kereset jogalapja egyidejűleg „[az alaprendelet] 1. cikke, 15. cikke, 11. cikkének (3) bekezdése, 7. cikkének (1) bekezdése, és 9. cikkének (4) bekezdése, valamint – általános jelleggel – az »alaprendelet alapján elfogadott védintézkedések«”. Itt a felperes egyik rendelkezéssel kapcsolatban sem fejt ki, hogy azokat a Tanács mivel sértette meg, illetve hogy a Tanácsnak hogyan kellett volna megvédenie a felperes érdekeit.
- 45 Válaszában a felperes keresetének elfogadhatóságára hivatkozik. Elsőként kijelenti, hogy a kárt a 2380/98 rendelet elfogadása, egészen pontosan pedig az okozta, hogy a Tanács megtagadta a felülvizsgálat megállapításaiból eredő valamennyi követke-

mény figyelembevételét. Másodsorban megfelelően megjelölték, hogy mely közösségi jogi szabályt sértették meg. Az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdése, illetve az alaprendeletnek a keresetben megjelölt egyéb rendelkezései (7. cikk (1) bekezdése, 9. cikk (4) bekezdése, valamint a 11. cikk (5) bekezdése) tehát csak azért került említésre, mert azok a felperes szerint csak az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapelv megerősítését szolgálják.

- 46 A felperes hozzáteszi, hogy a Tanács által előadott elfogadhatatlansági kérelmet az eljárási szabályzat 46. cikke 1. §-ának c) pontja alapján el kell utasítani, mivel a Tanács formálisan nem kérte a kereset elfogadhatatlanságának megállapítását; a Tanács azonban ezt arra hivatkozva vitatja, hogy kérelme a kereset elutasítására irányul, és ez elegendő.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 47 Előzetesen meg kell állapítani, hogy jelen kereset formailag a Tanács, nem pedig a Közösség ellen irányul. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azonban a kereset elfogadhatatlansága nem következik abból a tényből, hogy a Közösség egyik intézménye által feltehetően okozott kárral kapcsolatban, az EK 288. cikk második bekezdése alapján a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló keresetet konkrétan valamely intézmény ellen indították. Az ilyen keresetlevelet valójában – az említett intézmény által képviselt – Közösség ellen benyújtott keresetnek kell tekinteni (a Bíróság 353/88. sz., Briantex és Di Domenico kontra EGK és a Bizottság ügyben 1989. november 9-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 3623. o.] 7. pontja, valamint a T-209/00. sz., Lamberts kontra Ombudsman ügyben 2002. április 10-én hozott ítélet [EBHT 2002., II-2203. o.] 48. pontja).
- 48 A Tanács által előadott elfogadhatatlanság megállapításával kapcsolatban, bár az eljárási szabályzat 46. cikke 1. §-ának c) pontja kimondja, hogy az ellenkérelemnek tartalmaznia kell az alperes kérelmeit, ez a cikk nem tesz különbséget a kereset

elfogadhatóságára vonatkozó és a kereset megalapozottságával kapcsolatos kérelmek között. E cikk azt sem írja elő az alperesnek, hogy az ellenkérelem érdemi részében kifejtett érveken túl részletesen is fejtsse ki arra vonatkozó kéréseit, hogy az Elsőfokú Bíróság miért adjon helyt a keresetnek, vagy miért utasítsa el.

- 49 Jelen esetben a Tanács – ellenkérelmének érdemi részében – kifejezetten jelezte, hogy álláspontja szerint a keresetet, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, illetve az említett ellenkérelemben előadta arra vonatkozó kéréseit, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa el a keresetet. Mindebből következően a felperesnek az elfogadhatatlanságra hivatkozó tanácsi kérelem elfogadhatatlanságára vonatkozó érvelését el kell utasítani (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-145/98. sz., ADT Projekt kontra Bizottság ügyben 2000. február 24-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-387. o.] 67. és 69. pontját). A Tanács elfogadhatatlanságra vonatkozó kérelme befolyásolja az eljárás folytatását, és az eljáró bíróság hivatalból is vizsgálhatja a kérelmet.
- 50 Mindebből következően meg kell vizsgálni a Tanács elfogadhatatlanságra vonatkozó kéréseit.
- 51 A Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése – amely ezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében az Elsőfokú Bíróságra irányadó –, valamint az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) és d) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a felhozott jogalapok rövid ismertetését és a felperes kéréseit. Mindennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elkészíthesse ellenkérelmét, illetve hogy az Elsőfokú Bíróság határozni tudjon a keresetről. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy az annak alapjául szolgáló lényeges ténybeli és jogi elemek legalább összefoglaló jelleggel, de mindenképpen koherens és érthető módon a kereset szövegéből következzenek (az Elsőfokú Bíróság T-195/95. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. május 6-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-679. o.] 20. pontja, valamint a T-19/01. sz., Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben 2005. február 3-án hozott ítélet [EBHT 2005., II-315. o.] 64. pontja).

- 52 E követelmények teljesítése érdekében a valamely közösségi intézmény által állítólagosan okozott kár megtérítésére irányuló keresetnek tartalmaznia kell azokat az elemeket, amelyekből beazonosítható a felperes által az intézménynek felrótt magatartás, azok az okok, amelyek alapján a felperes úgy véli, hogy okozati összefüggés áll fenn az intézmény magatartása és az általa állítólagosan elszenvedett kár bekövetkezése között, illetve amelyből megállapítható e kár jellege és annak mértéke (az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 73. pontja, és a Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 65. pontja).
- 53 Jelen esetben egyedül a Tanácsnak felrótt magatartás beazonosítása vitatott.
- 54 A Tanács kárt okozó jogi aktusával kapcsolatban az iratokból – különösen a keresetben és az ellenkérelemben foglalt információkból – egyértelműen kiderül, hogy a 2380/98 rendelet elfogadásáról van szó, illetve egészen pontosan arról, hogy a Tanács a rendeletben nem vette figyelembe a rendelet elfogadásának alapjául szolgáló vizsgálat valamennyi megállapítását. Következésképpen a Tanács által felhozott, a kárt okozó jogi aktus beazonosíthatóságának hiányára vonatkozó elfogadhatatlansági kérelmet el kell utasítani.
- 55 A megsértett jogszabály beazonosításával kapcsolatban tény, hogy a kereset nemcsak az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdésére hivatkozik, hanem annak 7. cikke (1) bekezdésére, 9. cikke (4) bekezdésére, illetve 11. cikke (5) bekezdésére is, kifejtve, hogy „e rendelkezések célja az egyéneknek az önkényes és indokolatlan dömpingellenes vámkivetéssel szembeni védelme, amennyiben a három lényeges feltétel nem teljesül”. Mindazonáltal a felperes válaszában kifejtette, hogy ő csak az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, és hogy a rendeletnek a keresetben hivatkozott többi rendelkezéseit csak azért említette meg, hogy kiemelve az e cikkben foglalt alapelvet. Egyrészt erre az elemre, valamint arra való tekintettel, hogy keresetében a felperes az alaprendelet 1. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, másrészt arra való tekintettel, hogy megengedett az, hogy a felperes a kérelmét a válaszában fejtsse ki részletesen (lásd e tekintetben a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletét [EBHT 1963., 197. o., 224. o.]), el kell utasítani a Tanácsnak a kereset elfogadhatatlanságára irányuló kérelmét, amely azon alapul, hogy a Tanács által megsértett jogszabály nem azonosítható be.

- 56 Az iratokból egyebekben az is következik, hogy a Tanácsnak mind a neki felrótt magatartással, mind az általa megsértett vámszabállyal kapcsolatban lehetősége volt felkészülnie a védekezésre.
- 57 Ebből következik, hogy a kereset elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 58 Az Elsőfokú Bíróság előzetesen megállapítja, hogy jelen kereset az EK 235. cikk és az EK 288. cikk második bekezdése alapján benyújtott kártérítés iránti kereset.
- 59 Az EK 288. cikk második bekezdése értelmében vett, szerződésen kívüli felelősséggel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e felelősség megállapítása több feltétel együttes meglététől függ, amelyek nevezetesen: az intézményeknek felróható magatartás jogellenessége, a kár ténye és a kettő között fennálló okozati összefüggés (a Bíróság 26/81. sz., Oleifici Mediterranei kontra EGK ügyben 1982. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 3057. o.] 16. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-283/02. sz., EnBW Kernkraft kontra Bizottság ügyben 2005. március 16-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-913. o.] 84. pontja).
- 60 Amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül, a keresetet a felelősség megállapításához szükséges többi feltétel vizsgálata nélkül teljes egészében el kell utasítani (az EnBW Kernkraft kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 85. pontja).

- 61 Jelen ügyben nem vitatott, hogy a felperes által a Tanácsnak felrótt magatartás jogellenessége – amely magatartás abban állt, hogy a Tanács a 2380/98 rendeletet úgy fogadta el, hogy az nem írta elő a Lucci Creation termékeinek a felperes általi behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám módosításának visszaható hatályát – a Medici Grimm I. ügyben hozott ítéletben megállapításra került, illetve hogy az Elsőfokú Bíróság az ítélet 87. pontjában azt is kimondta, hogy a Tanács megsértette az alaprendelet 1. cikkének (1) pontját.
- 62 Ez a körülmény ugyanakkor nem elegendő ahhoz, hogy a Közösség szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó első feltételt – vagyis az intézményeknek felróható magatartás jogellenességét – teljesítettnek lehessen tekinteni. E feltétellel kapcsolatban az ítélkezési gyakorlat megköveteli, hogy kimondják a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően egyértelmű megsértését (a Bíróság C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5291. o.] 42. pontja).
- 63 Mivel a hivatkozott jogszabály jellegére és a jogsértés súlyosságára vonatkozó két feltétel konjunktív, jelen körülmények között először azt kell megvizsgálni, hogy a Tanács magatartása kellően egyértelműen megsértette-e az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdését.

A felek érvei

- 64 A felperes állítása szerint annak megállapításakor, hogy a közösségi jog megsértése kellően egyértelmű-e, az a döntő tényező, hogy a közösségi intézmény nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e mérlegelési jogkörének korlátait. Amennyiben az adott intézmény csak jelentősen korlátozott mérlegelési jogkörrel rendelkezik, vagy egyáltalán nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel, már a közösségi jog egyszerű megsértése is elegendő lehet a kellően egyértelmű jogsértés megtörténtének megállapításához.

- 65 Jelen esetben a Tanácsnak csak arra volt lehetősége, hogy megállapításaiból levonja a következtetéseket, és előírja a meghozott intézkedések visszaható hatályát, de nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel. Erről a kérdésről az Elsőfokú Bíróság a Medici Grimm I. ügyben hozott ítélet 85. és 86. pontjában már rendelkezett. Hasonlóképpen a Medici Grimm I. ítélet is kimondja, hogy a Tanács nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel annak eldöntésére, hogy a felülvizsgálat valamennyi megállapítását figyelembe vegye-e, vagy sem, így tehát már a közösségi jog egyszerű megsértése is kellően egyértelmű jogsértésnek minősül.
- 66 További három kiegészítő elem is azt mutatja, hogy a 2380/98 rendelet elfogadása során a Tanács kevés vagy semmilyen mérlegelési jogkörrel nem rendelkezett. Először is a rendelet csak korlátozott tárgyi hatállyal és alkalmazási körrel bírt. Másodszor a végrehajtott felülvizsgálat nem jelentette azt, hogy az intézmények megválaszthatták gazdaságpolitikájukat, következésképpen az intézmények a vizsgálatban részt vevő kínai exportőrök exportárainak vizsgálatán kívül kevés, illetve semmilyen mérlegelési jogkörrel nem bírtak. Ellenkezőleg: az 1567/97 rendelet elfogadásakor figyelembe vett vizsgált időszak ismételt alkalmazásával a művelet közigazgatási eljáráshoz volt hasonlatos, és így kizárta a rendes felülvizsgálati eljárásra jellemző politikai döntések lehetőségét. Harmadszor: a 2380/98 rendelet csak a felperes és a Lucci Creation által a Bizottsághoz – a vizsgálat során – benyújtott információk elemzéséből származó megállapításokat veheti figyelembe.
- 67 A felperes másodlagosan hozzáteszi, hogy a Tanács minden esetben nyilvánvalóan és súlyosan túllépte a rendelkezésére álló mérlegelési jogkört. Az alaprendeletben előírt védintézkedések megsértése egyértelmű, mert a Tanács nem vette figyelembe a vizsgálat megállapításainak következményeit, amikor az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján azért indított felülvizsgálatot, hogy elkerülje az e vizsgálat megállapításaiból származó következményeket, miközben az általa folytatott eljárás valójában az eredeti vizsgálat újbóli megindítását jelentette.
- 68 Az alaprendeletben biztosított védintézkedések megsértését három tényező is súlyosította. Az első: a felperes felhívta a Tanács figyelmét arra, hogy a 2380/98

rendeletben foglaltak visszaható hatályának megtagadása összeegyeztethetetlen az alaprendelet logikájával. A második: e megtagadásnak a felperesre gyakorolt következményeit előre lehetett látni, a Tanács azonban – arra hivatkozva, hogy e következmények nem bírnak különösebb jelentőséggel – nem foglalkozott velük. A harmadik: azon döntéskor, miszerint ismét az eredetileg vizsgált időszakot veszik figyelembe, a Tanácsnak észlelnie kellett volna, hogy az eljárás nem a megszokott jelleggel bír, és annak is egyértelműnek kellett volna lennie, hogy a 2380/98 rendelet több, minden bizonnyal különös következményekkel járó egyedi körülményre vonatkozik.

- 69 Ráadásul a felülvizsgálat megállapításainak való megfelelés megtagadásának a Tanács által előadott indokolása hatáskörrel való visszaéléssel egyenlő.
- 70 Összességében, a jelen ügy tényeire tekintettel, a Tanács magatartása a közösségi jog kellően egyértelmű megsértését jelenti, mivel a Tanács tudatában volt annak, hogy az eredetileg vizsgált időszakra vonatkozó információkat korábban soha nem használták fel felülvizsgálat lefolytatására, mivel régebben már fogadtak el visszaható hatályú dömpingellenes intézkedéseket, és mivel e jogi aktusok jogszerűségének vizsgálata során a Tanács által tapasztalt nehézségek semmilyen relevanciával nem bírtak.
- 71 A Tanács válasza erre az, hogy ha az Elsőfokú Bíróságnak azt kellett volna is megállapítania, hogy a Tanács megsértett egy, a felperest védeni hivatott jogszabályt, e jogsértés nem volt kellően egyértelmű. Annak megállapításakor, hogy valamely közösségi jogszabály megsértése kellően egyértelmű-e, vagy sem, figyelembe kell venni a szabályozandó helyzetek összetettségét, a jogszabályszövegek alkalmazásának vagy értelmezésének nehézségeit, különösképpen pedig azt a mérlegelés jogkört, amellyel a kérdéses jogi aktus megalkotója rendelkezik. Egyebekben annak megállapításakor, hogy a közösségi jog megsértése kellően egyértelmű-e, az a döntő tényező, hogy a közösségi intézmény nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e

mérlegelési jogkörének korlátait. Amennyiben az adott intézmény csupán jelentősen korlátozott mérlegelési jogkörrel rendelkezik, vagy egyáltalán nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel, már a közösségi jog egyszerű megsértése is elegendő lehet a kellően egyértelmű jogsértés megtörténtének megállapításához.

72 Jelen esetben a Tanács úgy véli, hogy a 2380/98 rendelet visszaható hatályával kapcsolatban ténylegesen rendelkezett mérlegelési jogkörrel.

73 A Tanács egyrészt kiemeli, hogy a 2380/98 rendelet visszaható hatályának előírásával vagy annak elvetésével kapcsolatos álláspontját a tagállamok kérelmére indított felülvizsgálattal kezdődött folyamat végén hozta meg, másrészt hogy a rendelet elfogadásával a felperes kedvezőbb helyzetbe került annál, mintha e vizsgálat nem indult volna meg. A felülvizsgálat megindítása tehát teljes mértékben mérlegelési jogkörben hozott aktus, amely lehetővé tette a felperes számára, hogy olyan kártérítésben részesüljön, amelyre az említett vizsgálat megindításának hiányában nem lett volna jogosult. Az, hogy az intézmények nem nyújtottak a felperesnek nagyobb mértékű támogatást, még nem tekinthető kellően egyértelmű jogsértésnek ahhoz, hogy az EK 288. cikk második bekezdése alapján megalapozza a Közösség szerződésen kívüli felelősségét.

74 Másodlagosan a Tanács három kiegészítő érvet hoz fel. Az első: a 2380/98 rendelet visszaható hatályára vonatkozó döntésnek volt egy mérlegelési része is, nevezetesen annak eldöntése, hogy a felülvizsgálat körülményei alapján volt-e lehetőség, illetve indokolt volt-e kivételt tenni azon főszabály alól, amelynek értelmében a felülvizsgálatot követően elfogadott intézkedések csak a jövőre vonatkozhatnak. A második: a felülvizsgálat eredményeit a Tanács nem szándékosan hagyta figyelmen kívül. A Tanácsnak arra kellett választ adnia, hogy volt-e lehetőség a 2380/98 rendelet visszaható hatályának előírására, mivel tudatában volt annak, hogy az eredeti adatoknak a felülvizsgálat során történő újbóli felhasználása előzmény nélküli, és egyértelmű volt, hogy a megállapítások nem valamely későbbi időpontra vonatkoznak. A Tanács azonban azt állapította meg, hogy ez a megoldás – a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezésekre tekintettel, illetve vonatkozó precedens

hiányában – nem lehetséges. A Tanács nem tudhatta, hogy az Elsőfokú Bíróság nem fog vele egyetérteni. Mivel az eset kivételes, a hibának is nagyobb volt az esélye. Egyebekben a visszaható hatály megtagadásával a Tanács mindössze az alaprendeletet igyekezett megkülönböztetés nélkül alkalmazni egy olyan helyzetre, amelyre e rendelet nem írt elő megoldást; valamely jogszabály analógiával történő alkalmazása pedig roppant kényes eljárás. A harmadik: nincs jelentősége annak, hogy a felperes felhívta az intézmények figyelmét a 2380/98 rendelet visszaható hatályának hiányából eredő következményekre, különösen mivel az intézmények e figyelmeztetést nem hagyták figyelmen kívül, hanem egyszerűen csak eltérő megállapításra jutottak.

- 75 Semmiféle hatáskörrel való visszaélés nem történt, mivel a felülvizsgálati eljárás befejezésekor elfogadott, jövőre vonatkozó intézkedések alapján a Tanács elutasította a visszaható hatályú alkalmazást, és a 2380/98 rendeletet nem kizárólag, illetve főként a hivatkozott céltól eltérő célok érdekében fogadták el.
- 76 Jelen esetben a Tanács magatartása tehát csak egy „megoldatlan jogi probléma hibás, de menthető megközelítéséhez” vezetett, amely az EK 288. cikk második bekezdése alapján nem alapozza meg a Közösség szerződésen kívüli felelősségét.
- 77 A Bizottság a tárgyaláson előadta, hogy jelen esetben a 2380/98 rendelet elfogadásával a Tanács – a felpereshez hasonló feleket segítő – egyszerűen és önkéntesen kijavította az 1567/97 rendelet túl szigorú és formális alkalmazását. Mivel az alaprendelet egyetlen rendelkezést sem tartalmaz az eljárás újbóli megindításával kapcsolatban, a felülvizsgálatot az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján indították meg. Az ítélezési gyakorlat egyébként elismeri, hogy a vizsgált időszak megválasztása tekintetében az intézmények széles körű mérlegelési jogkörrel bírnak. Az intézmények tehát egészen egyszerűen inkább a hatályos intézkedések felülvizsgálatát végezték el. Csupán a Medici Grimm I. ügyben hozott ítéletből tűnhet úgy, hogy az alaprendelet felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezései jelen esetben nem alkalmazhatók. Új és kivételes körülményekről

lévén szó, mindebből nem következik, hogy a Tanács – az említett módon eljárva – nyilvánvalóan és súlyosan megsértette volna mérlegelési jogkörének korlátait. Jelen esetben tehát nem lehet szó valamely közösségi jogszabály kellően egyértelmű, a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapítását lehetővé tevő megsértéséről.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

78 A jelen ügyben felrótt jogellenes magatartás lényegében arra vonatkozik, hogy a 2380/98 rendeletben a Tanács nem vette figyelembe a Lucci Creation termékeinek a felperes általi behozatalára irányuló felülvizsgálat megállapításaiból eredő valamenyny következményt, amikor nem írta elő az e behozatalokra kivetett dömpingellenes vámtarifa módosításának visszaható hatályát.

79 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következően – és mint arra a felperes is hivatkozik – annak megállapításakor, hogy valamely közösségi jog megsértése kellően egyértelmű-e, az a döntő tényező, hogy a közösségi intézmény nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e mérlegelési jogkörének korlátait. Amennyiben az adott intézmény csak jelentősen korlátozott mérlegelési jogkörrel rendelkezik, vagy egyáltalán nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel, már a közösségi jog egyszerű megsértése is elegendő lehet a kellően egyértelmű jogsértés megtörténtének megállapításához (a Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 41–44. pontja, valamint a fent hivatkozott EnBW Kernkraft kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 87. pontja). Olyan szabálytalanság megállapítása, amelyet egy megfelelően körültekintő és gondos adminisztráció hasonló körülmények között nem követetne el, arra enged következtetni, hogy az intézmény magatartása olyan jogsértéshez vezetett, amely az EK 288. cikk alapján megalapozza a Közösség felelősségét (az Elsőfokú Bíróság T-198/95., T-171/96., T-230/97., T-174/98. és T-225/99. sz., Comafrika és Dole Fresh Fruit Europe kontra Bizottság ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1975. o.] 134. pontja).

- 80 Ezzel kapcsolatban a Közösség szerződésen kívüli felelősségének közösségi rendszere szintén figyelembe veszi a szabályozandó helyzetek összetettségét, illetve a jogszabályszovegek alkalmazásának vagy értelmezésének nehézségeit (a Bíróság C-46/93. és C-48/93. sz., Brasserie du pêcheur és Factortame ügyben 1996. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-1029. o.] 43. pontja, valamint a C-312/00. P. sz., Bizottság kontra Camar és Tico ügyben 2002. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-11355. o.] 52. pontja).
- 81 Egyebekben a magánszemélyek jogainak közösségi jogon alapuló védelme nem függhet attól, hogy a kárt okozó hatóság nemzeti vagy közösségi-e (a Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 41. pontja). El kell tehát ismerni, hogy a közösségi jogszabályok megsértéséért viselt tagállami felelősséggel kapcsolatos jogvitákhoz hasonlóan annak eldöntése során, hogy valamely közösségi jogszabálynak az egyik közösségi intézmény által történt megsértése kellően egyértelmű-e, a kártérítés iránti kérelmet elbíráló közösségi bírónak az előtte levő helyzetre jellemző valamennyi elemet figyelembe kell vennie – ezen elemek közé tartozik különösen a megsértett jogszabály egyértelműsége és pontossága –, illetve azt, hogy a téves jogalkalmazás szándékos volt-e, és hogy menthető-e (lásd értelemszerűen a Bíróság C-424/97. sz. Haim-ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5123. o.] 43. pontját, valamint a C-63/01. sz. Evans-ügyben 2003. december 4-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-14447. o.] 86. pontját).
- 82 Elsőként azt kell megállapítani, hogy jelen esetben a 2380/98 rendelet elfogadása során – a Lucci Creation termékeinek a felperes általi behozatalára vonatkozó dömpingellenes vámtarifa visszaható hatályú módosításával kapcsolatban – a Tanács rendelkezett-e mérlegelési jogkörrel.
- 83 A Medici Grimm I. ügyben hozott ítélet 87. pontjában az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy ha a közösségi intézmények a felülvizsgálat során azt állapítják meg, hogy a végleges dömpingellenes vám kivetésének alapjául szolgáló valamelyik elem hiányzott, az 1567/97 rendelet elfogadása során az alaprendelet 1. cikkében előírt feltételek már nem tekinthetők teljesítettnek, és a Lucci Creation Közösségbe irányuló exportjával szembeni kereskedelmi védintézkedések sem tekinthetők szükségesnek. E körülmények alapján az intézmények kötelesek voltak az általuk

választott időszak vizsgálatából származó valamennyi következményt figyelembe venni, és mivel megállapították, hogy az említett időszakban a Lucci Creation nem végzett dömpingtevékenységet, kötelesek voltak előírni az e megállapításból eredő következmények visszaható hatályát.

- 84 Mindebből következően a Tanácsnak – mivel megállapította, hogy a Lucci Creation a vizsgált időszakban semmilyen dömpingmagatartást nem folytatott – nem volt joga dömpingellenes vámot kivetni e termékek felperes általi behozatalára. A Tanács tehát semmilyen mérlegelési jogkörrel nem rendelkezett, és köteles volt előírni e vámtarifa-módosítás visszaható hatályát.
- 85 A Tanács ezzel ellentétes – a felülvizsgálati eljárás befejezésekor elfogadott intézkedések jövőre vonatkozó jellegével kapcsolatos – érvelése nem fogadható el. A Medici Grimm I. ügyben hozott ítéletében az Elsőfokú Bíróság valójában már kimondta, hogy a 2380/98 rendelet elfogadását megelőzően figyelembe vett vizsgált időszak megegyezett az 1567/97 rendelet elfogadásához vezető eljárásban figyelembe vett időszakokkal, ezért nem felülvizsgálat, hanem az eredeti vizsgálat újbóli megindítása történt.
- 86 Ezenkívül még ha bizonyítást nyert volna is, sem lenne releváns, hogy a 2380/98 rendelet elfogadásához vezető vizsgálat újbóli megindítása a Tanács mérlegelési jogkörébe tartozó politikai döntés volt, mivel e választásnak semmilyen hatása nem lehetett a Tanács alaprendeletben előírt kötelezettségeire.
- 87 Ugyanakkor a 2380/98 rendelet visszaható hatályával kapcsolatos tanácsai mérlegelési jogkör hiánya nem elegendő annak megállapításához, hogy jelen esetben az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdését kellően egyértelműen sértették meg ahhoz,

hogy az felvesse a Közösség felelősségét. Másodsorban tekintettel kell lenni a szabályozandó helyzet összetettségére, a szabályozandó helyzetre, a jogszabály-szövegek alkalmazásának vagy értelmezésének nehézségeire, illetve figyelembe kell venni a megsértett jogszabály egyértelműségét és pontosságát, valamint azt, hogy a téves jogalkalmazás szándékos volt-e, vagy menthető-e.

- 88 Jelen esetben a Tanács lényegében arra hivatkozik, hogy tévedése menthető volt, az ügy körülményei precedens nélküliek voltak, illetve hogy jóhiszeműen járt el akkor, amikor nem írta elő a 2380/98 rendelet visszaható hatályát.
- 89 Ezzel kapcsolatban elsőként meg kell állapítani, hogy mind a 2380/98 rendelet szövegéből, mind az azt megelőző eljárásból is kitűnik: az intézmények úgy vélték, hogy felülvizsgálatot indítottak, és nem az eredeti eljárást nyitották meg újból. A jogi helyzet csak a Medici Grimm I. ügyben hozott ítélettel került tisztázásra, és az intézmények által folytatott eljárás csak ekkor kapott más minősítést.
- 90 Másodszor: a felülvizsgálatra vonatkozó elvekből, különösen pedig az alaprendelet 11. cikkének (6) bekezdéséből következik, hogy a felülvizsgálat befejezését követően elfogadott intézkedések a jövőre vonatkoznak, ezért egyes felülvizsgálati rendeletek esetleges visszaható hatálya csak bizonyos feltételek esetén lehetséges, amelyek jelen esetben nem teljesülnek. Ezenkívül nem létezett hasonló precedens.
- 91 Harmadszor: a 2380/98 rendelet (19) preambulumbekzdésének második albekezdése egyértelműen azt bizonyítja, hogy a Tanács nem hagyta figyelmen kívül a felperes által a 2380/98 rendelet elfogadását megelőzően előadott, a rendelet visszaható hatályára vonatkozó érveket, hanem – azokat mérlegelve – eltérő álláspontra jutott.

- 92 Negyedszer: bár a 2380/98 rendelet elfogadása önmagában nem minősül gazdaságpolitikai döntésnek, az ítélkezési gyakorlatban precedens nélküli bonyolult jogi kérdést vetett fel, amelyet csak az Elsőfokú Bíróság válaszolt meg a Medici Grimm I. ügyben hozott ítéletével, amikor az említett rendelet jogszerűségéről határozott.
- 93 Ötödször: nem nyert megállapítást, hogy a Tanács visszaélt volna hatáskörével. Az ítélkezési gyakorlat alapján valamely intézkedés csak akkor minősül jogellenesnek hatáskörrel való visszaélés miatt, ha azt kizárólag vagy legalábbis főként a hivatkozott céltól eltérő cél elérése érdekében fogadták el (a Bíróság C-285/94. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1997. június 25-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-3519. o.] 52. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-52/99. sz., T. Port kontra Bizottság ügyben 2001. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., II-981. o.] 53. pontja), valamint ha a hatáskörrel való visszaélés objektív, releváns és egyező bizonyítékok alapján kerül megállapításra (az Elsőfokú Bíróság T-551/93., T-231/94–T-234/94. sz., Industrias Pesqueras Campos és társai kontra Bizottság ügyben 1996. április 24-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-247. o.] 168. pontja, valamint a T. Port kontra Bizottság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 53. pontja).
- 94 Jelen esetben a felperes egyáltalán nem bizonyította be, hogy a Tanács kizárólag vagy legalábbis főként a hivatkozott céltól eltérő cél elérése érdekében tagadta meg a 2380/98 rendelet visszaható hatályának előírását.
- 95 Éppen ellenkezőleg: a Tanács nem kizárólag vagy főként azért tagadta meg a 2380/98 rendelet visszaható hatályának előírását, hogy az eredeti vizsgálatban részt nem vett importőröket szankcionálja, és megvonja tőlük a dömpingellenes vámok visszatérítését, hanem azért, mert az akkor ésszerűnek tekinthető ténybeli és jogi összefüggésben a Tanács úgy vélte, hogy ténylegesen felülvizsgálatra került sor, és az annak befejezésekor hozandó intézkedések csak a jövőre vonatkozhatnak. Az eredetileg vizsgált időszak figyelembevételének a gyorsabb ügyintézésrel való indokolása – a 2380/98 rendelet (8) preambulumbekkezdésében –, valamint az eredetileg vizsgált időszak figyelembevételének „kivételes” jellege is egyebekben azt támasztja alá, hogy az intézmények – meggyőződésük szerint – felülvizsgálatot hajtottak végre.

- 96 Egyébként a hatáskörrel való esetleges visszaélés elemzése céljából nem releváns a Tanács által a fenti 18. pontban is hivatkozott, a 2380/98 rendelet visszaható hatálya előírásának megtagadásának igazolására előadott indokolás. Noha ez az indokolás jogilag kétségtelenül helytelen, az előadott, önmagában is kielégítő fő indokoláshoz képest csupán másodlagos, mivel ez utóbbi értelmében a felülvizsgálati eljárások, amelyek keretében a Tanács – saját állítása – szerint eljár, jellegüknél fogva a jövőre vonatkoznak.
- 97 Mindezek alapján a felperes állításával ellentétben a körülmények alapján, illetve ellentétes bizonyíték hiányában nem tekinthető úgy, hogy a Tanács visszaélt hatáskörével, vagy szándékosan megsértette az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdését.
- 98 E körülmények alapján nem állítható, hogy a Tanács kellően egyértelmű módon megsértette az alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdését ahhoz, hogy felvesse a Közösség szerződésen kívüli felelősségét. A felperes érvelését tehát el kell utasítani, és nem kell megvizsgálni, hogy e rendelkezésnek célja-e, hogy magánszemélyek részére jogosultságot alapítson.
- 99 Mivel a szóban forgó intézmény magatartásához kapcsolódó, a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapítására vonatkozó feltétel nem teljesül, a keresetet az említett felelősség megállapításához szükséges egyéb feltételek vizsgálata nélkül el kell utasítani.

A költségekről

- 100 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az alperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

101 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 4. §-a alapján, miszerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik költségeiket, a Bizottság – mint beavatkozó – maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a felperest – saját költségein felül – kötelezi a Tanács költségeinek viselésére.**
- 3) A Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. január 26-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

H. Legal

hivatalvezető

elnök